

Durmuş Hocaoğlu

Amerika'nın Ortadoğu Politikası, Yahûdiler ve Kürtler

Yeniçağ, "Analiz"., 14 Ağustos 2006, Pazartesi., s.08
"Analiz" Sıra No: 430; 2006-092; Ağustos-05

YENİÇAĞ

Bir harp hâlinde dost, müttefik ve tarafsız sayısının mümkün olduğunca en yüksek nisbet derecesine çıkarılmasını, düşman sayısının ise azaltılmasını öğütleyen temel strateji prensibini, tarihî tecrübe de defaatle tasdik etmiştir. Lâkin Amerikan politikası bu temel prensibi kaba bir şekilde ihlâl etmekten adetâ marazî bir haz duyduğu intibâını hâsıl etmektedir. Tipik bir kovboy zihniyetine benzeyen bu politikanın bir gün kibrinden dünyayı gözü görmez hâle gelmiş olan Amerika'yı çok fenâ bir şekilde ters köşeye sıkıştıracağını söylemek kehânet sayılmamalıdır her hâlde.

İmdi; Amerika, henüz kendisine karşı gelebilecek bir güç bulunmamasının verdiği gurur ile, hâssaten, küresel dünya hâkimiyetine giden yolun kilit noktası addettiği Ortadoğu politikasında aynı kaba ve vizyonsuz politikayı çok açık ve net bir tarzda sahnelemekte; adetâ şuurlu bir şekilde, dost, müttefik ve tarafsız sayısını mümkün olduğunca en düşük, düşman sayısını ise en yüksek nisbete çıkarmağa uğraşmaktadır. Nitekim dikkat edilecek olursa, bu gerilimli politikada Amerika'nın tam olarak yanında yer alan hemen-hemen doğru düzgün hiçbir ülke yok gibi - O'nun kuyruk altı biti mesâbesindeki İngiltere hâriç tabîî ki. Beri yandan çok dikkat çekici ve mutlaka hem milletlerarası siyâset ve hem de harp literatürüne nümûne-i timsâl olarak geçecek bir başka çarpıklık da, bilhasasa bölgedeki dost ve müttefiklerinin durumudur. Amerika'nın bölgedeki en önde gelen müttefiki, daha ziyâde bir işbirlikçi ve tetikçi kimliği gösteren Kürtler ve Amerika'nın gücünü kendi lehine manüple eden İsrail, daha açık adı ile Yahûdiler'dir. Bir önceki yazımın son cümlesinde de söylediğim gibi, bu her iki müttefik de aslında Amerika'nın işini zâhiren kolaylaştırıyor görünmelerine mukabil daha da zorlaştırmaktadırlar; çünkü her ikisi de bölgenin en fazla nefret edilen kavimleri hâlini almışlardır. Dikkat edilecek olursa "devlet"ten ziyâde "kavim"den söz ediyorum; nefretin hedefi artık kavimdir. Kürtler ve Yahûdiler'in hâsıl ettiği kin ve nefretin faturası da aslında Amerika'ya kesilmektedir.

Vaziyet, diğer yandan, işbu müttefikler için de hayli büyük zorluklara gebe gözükmektedir. Kurulduğu tarihten bu yana bölgesinde en ufak bir sempati dahi toplayamayan İsrail devleti bu antipatiyi bir nefrete dönüştürmekle kalmamış, bir devlet üzerinden bir kavme yönelik hâle getirmiştir. Vâkıa el-ân Amerika'nın gücü sâyesinde ayakta duruyor ve muhtemelen bir müddet daha duracak ve belki daha da yayılacak; ancak, sâdece dar bir kıyı şeridinde tutunmuş, hepi topu birkaç milyonluk bir insan topluluğu bölgedeki varlığını ilelebed bu şekilde nasıl ayakta tutabilecektir? Kürtlere gelince: İstiklâl dâvâsı, onları bu bölgedeki bütün devletler ve milletler ile çatışma meviine sokmuştur; buna bir de Amerika'nın bölgedeki uzantısı, menfaatlerinin

savunucusu, tetikçisi ve beşinci kolu hüviyeti de eklenince Amerika'ya duyulan hınç ve öfke onların da üzerine boşanır olmakta ve her iki nefret birbirini beslemektedir.

Kürtler gerçekten de ciddi bir şekilde çok yüksek mertebede riskli ve tehlikeli bir oyun içerisinde: Tam mânâsıyla “olmak veya olmamak” çizgisindeki bir oyun. Bu çizginin bir yanı Büyük Kürdistan'dır, diğer yanı ise çok ağır bir cezalandırma ve her ikisi de Amerika'nın muvaffakiyyetine bağlıdır. Amerika'nın, irâdesini bölgeye zorla kabûl ettirmesi Büyük Kürdistan'a giden yolun kapısını açacaktır, buna kat'î bir nazarla bakabiliriz; aksi takdirde ise Kürtler bir trajedi ile karşılaşacaklardır ki buna da kat'î bir nazarla bakabiliriz.

Hâmiş: Bu yazıyı kaleme aldığım gün (12 Ağustos 2006, Cumartesi), Allah nasib kıldı, her iki oğlumu da askere uğurladık, baba ocağından Peygamber ocağına teslim ettik. Beni ve âilemi tebrik ediniz dostlar; bugüne bugün bir “asker babası”yım; sayı ile “iki askerın babası”. Mes'ud ve bahtiyârız; ama evimize bir hüznü de çökmedi değil, odaları bu gece boş, gözlerimizde buğu var. Ancak saâdetimize gurur da ekleniyor ve hüznü bastırıyor: Artık bizler akşamları evimizde istirahatata çekilirken istirahat etmeyen, bizler uyurken uyumayan, kapımızın önünde her ân dipdiri nöbet tutan, hürriyetimizin, istiklâlimizin, mülkiyetimizin ve nâmûsumuzun bekçileri arasında benim iki oğlum, Tuğrul ve Mesud Kürşad da var.

